

Příště beze slov

Nezmaři

1. Od jisté chvíle jsem nejistotou v chůzi víc než těžká,
dva hebké tóny už neslyší láska v nás,
neznělé tóny bloudí nocí po stěnách, kdo by je hrál,
není to jisté, že koncert se dává jen ve dvou flétnách,
a je to stejné - zase říkáš: nech mě spát.
2. Představy spřádají dny, které bývají neskutečné,
a mně se zdává, že jeden sen splnit se má,
stačí se dotknout jak pavučinou, je to vyjímečné
a mám tu žízeň, co je plná vláhy, když nechci se vzdát,
a je to stejné, zas mě spánkem probouzíš.
3. Chci se ti líbit, chci spolykat lítost, je na mých víčkách,
kolik je lásky a naděje v pláči, už víš,
a chci mít trému, chci vrátit se zpátky, chci teď jedenkrát,
pak zmizí trýzeň, rty zbavené žízně snad budou chtít spát,
a je to stejné, zase vstávám s bolestí,
a je to stejné, zase snídám s bolestí ...